

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง

ประเทศไทยได้ประสบปัญหาภาวะเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากการบริหารงานที่ผิดพลาดในการตัดสินใจในเชิงนโยบายของรัฐบาล โดยการทุ่มเงินทุนสำรองระหว่างประเทศเพื่อปกป้องค่าเงินบาท จนนำไปสู่การประกาศใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราแบบลอยตัว ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจอุตสาหกรรม การส่งออก และสำคัญที่สุดส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรกรรมซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศจากวิกฤตทางเศรษฐกิจดังกล่าว ภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรมบางส่วนได้ปิดตัวลงทำให้เกิดการว่างงานเกิดขึ้น ประชาชนที่อยู่ในชนบทที่เคยทำงานในภาคอุตสาหกรรมได้อพยพกลับภูมิลำเนาเดิมเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการฟื้นฟูเศรษฐกิจจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน

จากปัญหาภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจดังกล่าว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงแนะนำทางรอดของคนไทยโดยมีกระแสพระราชดำรัสเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษาเมื่อ วันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2540 ว่าในการที่คนไทยจะอยู่รอดได้ต้องช่วยกันกิน ช่วยกันใช้ ใช้ของที่เรารผลิตขึ้นเองอย่างทุ่มเทจะทำเพื่อส่งออกอย่างเดียวและทรงเตือนสติว่าอย่าทำอะไรเกินตัวให้อยู่อย่างสมถะและสามัคคี โดยให้นำแนวเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาดำเนินการ (กรมการปกครอง, 2541, หน้า 3-10)

โดยกระทรวงมหาดไทยมีภารกิจในการ “บำบัดทุกข์บำรุงสุข” แก่ประชาชนได้น้อมนำเอาแนวพระราชดำริ มากำหนดเป็นนโยบายโดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองหรือเศรษฐกิจพอเพียงเฉลิมพระเกียรติขึ้น โดยมีแนวทางปฏิบัติ 9 มาตรการ หนึ่งในมาตรการนั้นคือการสนับสนุนการดำเนินการเรื่องการจัดลานร้านค้าชุมชนและตลาดนัดชุมชน

ตลาดนัดชุมชนเป็นแนวทางที่สำคัญมาตรการหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาของประชาชนที่ประสบภาวะวิกฤต เศรษฐกิจ ช่วยลดผลกระทบจากการว่างงาน ส่งเสริมอาชีพและการมีรายได้ของคนในชุมชนได้มาซื้อขาย แลกเปลี่ยนกัน (กรมการปกครอง, 2541, หน้า 49) ตลาดนัดชุมชนนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น ตลาดนัดสินค้าราคาถูก เปิดท้ายขายของหรือตลาดขายสินค้ามือสอง ซึ่งโดยทั่วไปมักเรียกว่าตลาดนัด จึงจำเป็นต้องเข้าใจในความหมายที่ถูกต้อง ตามกฎหมายเสียก่อนว่าตลาด ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(มาตรา 4) ได้ให้ความหมายหรือนิยามตลาดว่า ตลาดหมายถึงสถานที่หรือบริเวณใด ๆ ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่พักข่มขู่ เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภท สัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือประกอบหรือปรุงแล้วหรือของที่เสี้ง่ายเป็นสำคัญทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตามและไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราว ดังนั้นการจัดตลาดนัดเพื่อขายของถูก เปิดท้ายขายของหรือการจัดตลาดนัดชุมชนเป็นครั้งคราวที่มีการขายของสด เนื้อสด ปลาสด ผัก ผลไม้ เป็นสำคัญ ย่อมเข้าข่ายเป็นตลาดตามกฎหมายจะต้องมีการควบคุมดูแล กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ซึ่งผู้ที่ประกอบการจัดตลาดนัดชุมชนต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น (ผู้อำนวยการเขตในกรุงเทพมหานคร, นายกเทศมนตรีในเขตเทศบาล, นายกเมืองพัทยาในเขตเมืองพัทยา และประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล) เสียก่อน

ตลาดนัดชุมชนนั้นเป็นตลาดที่ได้รับความนิยมจากประชาชนมาก ทั้งนี้เพราะสามารถใช้บริการได้ทั่วถึง และกว้างขวางกว่าตลาดอื่น ๆ ในเขตชุมชน เนื่องจากประชาชนมีข้อจำกัดในด้านเวลาสำหรับการเดินทางไปใช้บริการตลาดสด เพราะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพ และอีกอย่างตลาดนัดชุมชนมีสินค้าให้เลือกซื้อมากกว่าตลาดสด พ่อค้า-แม่ค้าจึงต้องนำสินค้าไปให้บริการในชุมชนหมุนเวียนสลับกันไปตามวันเวลาที่กำหนดไว้แน่นอนด้วยเหตุนี้ตลาดนัดชุมชนจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ทางเศรษฐกิจในระดับรากหญ้าก็ได้

ปัจจุบันการดำเนินการตลาดนัดชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายไม่ได้มีการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ เป็นตลาดสะอาด อาหารปลอดภัยของประชาชน ทำให้เกิดความสกปรกไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ขาดการวางแผน และการควบคุมดูแลที่ทั่วถึง ปล่อยให้เอกชนนำไปแสวงหาผลประโยชน์จากผู้ค้าขายโดยมอบความรับผิดชอบให้แก่เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน โดยไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ กติกาให้ผู้ได้รับอนุญาตบริหารจัดการตลาดนัดชุมชนให้มีประสิทธิภาพ ตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาลขาดความรู้ความสามารถด้านการสาธารณสุขซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการจัดการ คือปัญหาการจัดตลาดใกล้แหล่งมลภาวะ ปัญหาการจัดวางสินค้าในตลาดไม่มีการวางผังการจำหน่ายสินค้าแต่ละประเภทให้เป็นหมวดหมู่ และมีการขายสินค้าปะปนกันระหว่างอาหารสด อาหารแปรรูป อาหารปรุงสำเร็จและสินค้าไม่ใช่อาหารซึ่งเป็นการไม่สะดวกในการควบคุมดูแลความสะอาด และป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร ปัญหาการเก็บกวาดขยะมูลฝอย ขาดการทำมาสะอาดบริเวณตลาด ขาดการดูแลความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม และดูแลที่รวบรวมขยะมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอในขณะที่เปิดทำการ ปัญหาการเก็บค่าเช่าแผงแพงเกินความจำเป็น ปัญหาสินค้าที่เป็นของสดไม่สะอาดไม่ปลอดภัย และสินค้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่ผิดกฎหมาย หรือสินค้าต้องห้าม ปัญหาด้าน

การจรรยาบรรณครอบบริเวณตลาดนัด ปัญหาด้านการจัดระเบียบผู้ที่มาค้าขายเป็นต้น

ก่อนปี พ.ศ.2535 เราไม่มีกฎหมายมาควบคุมดูแลตลาด การดำเนินการส่วนใหญ่ก็จะขอความร่วมมือเจ้าของตลาดหรือองค์กรส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ต่อมาเมื่อเรามีพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 มีผลให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้องควบคุม และพัฒนาตลาดให้ได้มาตรฐานและถูกสุขลักษณะ ตามที่กำหนด โดยเมื่อสภาพจริงของตลาดแล้วเป็นสถานที่ค้าขายสินค้าอาหารรวมของชุมชนซึ่งอาจก่อให้เกิดความสกปรกเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์พาหนะนำเชื้อโรคหรือเป็นแหล่งกระจายโรคติดต่อได้ รวมทั้งการก่อผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นของสังคมที่จะต้องมีกฎหมายในการควบคุมดูแลตลาดซึ่งปัจจุบันมีด้วยกัน 4 ฉบับคือ

1. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ซึ่งถือได้ว่าเป็นกฎหมายหลักในการควบคุมดูแลเกี่ยวกับการประกอบกิจการตลาดโดยตรง ซึ่งมุ่งเน้นด้านสุขลักษณะ เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง สิ่งปลูกสร้าง การจัดสถานที่ การวางสิ่งของ การรักษาความสะอาด การกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง การป้องกันการระบาดของโรคและเหตุรำคาญอันหมายถึงการกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพรวมทั้งสุขลักษณะของผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาดด้วย

2. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายที่ต้องการควบคุมดูแล เรื่องความสะอาดในบริเวณตลาดและบริเวณรอบ ๆ โดยกำหนดให้เจ้าของตลาดหรือผู้ครอบครองส่วนหนึ่งส่วนใดของตลาด มีหน้าที่รักษาความสะอาดบริเวณทางเท้า ที่อยู่ติดกับตลาดหรือบริเวณที่ตนครอบครองแล้วแต่กรณีหากไม่ปฏิบัติตามจะมีความผิด

3. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายที่ต้องการเน้นการคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมและควบคุมการก่อมลพิษ จากแหล่งมลพิษ เช่น น้ำเสีย อากาศเสีย และมลพิษอื่น ๆ

4. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เป็นกฎหมายที่ต้องการเน้นเรื่องความมั่นคงของโครงสร้างอาคารเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้บริการและผู้ขาย ดังนั้น ผู้จัดตลาดจึงต้องขออนุญาตการก่อสร้างอาคาร จากเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วย

ดังนั้นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (มาตรา 34) ให้ผู้ประสงค์จะจัดตั้งตลาด ไม่ว่าจะเป็นตลาดเปิดท้ายขายของ ตลาดนัดขายของเก่าหรือตลาดนัดชุมชนก็ตาม ก็อยู่ในข่ายที่จะต้องขออนุญาต ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการด้านสุขลักษณะที่กำหนดไว้ของท้องถิ่น

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่าในการจัดการตลาดนัดชุมชนนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการควบคุมดูแล การกำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ ความสูง ความกว้างทางเดิน การบริการด้านไฟฟ้า น้ำประปา สุขลักษณะของห้องสุขา ภาชนะรองรับขยะมูลฝอย ผู้ทำความสะอาดห้องสุขา ผู้รักษาความปลอดภัย และการตรวจร่างกายพ่อค้าแม่ค้าที่ขายอาหารปรุงสำเร็จและอาหารสดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (กฎกระทรวงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2542) และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการตลาดนัดชุมชนมากที่สุด โดยในขณะเดียวกันผู้วิจัยเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลควบคุมตลาดนัดชุมชนในการวิจัยครั้งนี้ โดยจะศึกษาเฉพาะเทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรี ทั้งนี้เพราะเนื่องจากปัจจุบันจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกมีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งขึ้นเป็นจำนวนมากรวมทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีประชาชนนิยมมาท่องเที่ยวมาก จึงทำให้เกิดการค้าขายเกิดขึ้นมากมายไม่ว่าจะเป็นการค้าขายตามข้างถนนสาธารณะ หรือการจัดการตลาดนัดชุมชน หากไม่มีการควบคุมดูแลที่ได้มาตรฐานเดียวกันแล้วก็อาจจะเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาในอนาคต

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปเป็นปัญหาการวิจัยที่ว่า อะไรที่เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการจัดการตลาดนัดชุมชน ให้มีประสิทธิภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (กฎกระทรวงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2542) และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงระดับประสิทธิผลของการจัดการตลาดนัดชุมชน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (กฎกระทรวงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2542) และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อตลาดนัดชุมชน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (กฎกระทรวงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2542) และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อจำกัดของการวิจัย

จะศึกษาเฉพาะที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (กฎกระทรวงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2542) และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ

บ้านเมือง พ.ศ. 2535 ที่กำหนดไว้ในการควบคุมตลาดนัดชุมชน (ตลาดประเภทที่ 2, และประเภทที่ 3)

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานหลัก

การจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดตลาดนัดชุมชน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (กฎกระทรวงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2542) และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

สมมติฐานย่อย

1. การวางแผนงานจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดตลาดนัดชุมชน
2. การจัดองค์กรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดตลาดนัดชุมชน
3. การจัดเจ้าหน้าที่จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดตลาดนัดชุมชน
4. การควบคุมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดตลาดนัดชุมชน
5. การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บค่าเช่าจากมาจำหน่ายสินค้ามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดตลาดนัดชุมชน

นิยามศัพท์และการวัดตัวแปร

นิยามศัพท์

ประสิทธิผล หมายถึง ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎกระทรวงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2542 ที่อาศัยข้อบัญญัติตามอำนาจความในมาตรา 5 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ซึ่งประกอบไปด้วยข้อปฏิบัติในการควบคุมตลาด ประเภทที่ 2 และประเภทที่ 3 ได้แก่

1. ที่ตั้งตลาดนัดชุมชน ต้องเป็นลานกว้าง หรือ ตามความเหมาะสม ไม่มีน้ำขังอยู่ห่างจากแหล่งมลพิษ ห่างตั้งแต่ 100 เมตรขึ้นไป

2. เนื้อที่ของตลาดนัดชุมชนต้องมีพื้นที่จัดไว้สำหรับขายสินค้า ที่จอดยานพาหนะ มีห้องสุขาและที่ปัสสาวะ ที่รวบรวมขยะมูลฝอยที่รถขนย้ายสามารถเข้าออกสะดวก โดยต้องมีการแบ่งพื้นที่ที่ชัดเจน

3. ความสูงของแผงที่วางขายสินค้า มีความสูงตั้งแต่ 60 เซนติเมตรทุกประเภท

4. ความกว้างของทางเดินระหว่างแผงขายสินค้าต้องมีความกว้าง 2 เมตรขึ้นไป

5. การมีไฟฟ้าใช้ภายในตลาดนัดชุมชน โดยมีปลั๊กไฟรวมติดตั้งไว้ที่เสาคอนกรีต

แข็งแรงคงทน มีระบบป้องกันไฟฟ้าลัดวงจรจำนวนไม่น้อยกว่า 5 ด้าน

6. มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดใช้ในตลาดนัดชุมชนขณะเปิดทำการ โดยจะต้องมีแทงก์น้ำหรือก๊อกน้ำของการประปา และเป็นน้ำสะอาดใช้ขณะเปิดตลาดเพียงพอตลอดเวลา

7. ที่ตั้งของห้องสุขา ต้องอยู่ห่างจากบริเวณที่จัดวางขายสินค้าตั้งแต่ 100 เมตร ขึ้นไป

8. ที่ถ่ายปัสสาวะชายต้องมีเท่ากับห้องสุขาชาย และอยู่ใกล้เคียงกันกับห้องสุขา

9. จำนวนห้องสุขา ตามกฎหมายกระทรวง กำหนดให้ถ้ามีแผงขายสินค้าไม่เกิน 40 แผงจะต้องมีห้องสุขาชาย 2 ห้อง ห้องสุขาหญิง 4 ห้อง

10. ความสูงของท่อไอเสีย ตามกฎกระทรวงกำหนดไว้ให้มีความสูงจากพื้นถึงส่วนที่สูงสุดของไอเสียตั้งแต่ 0.25 เมตรขึ้นไป

11. ความเข้มของแสงสว่างที่ใช้ภายในห้องสุขา ต้องมีความส่องสว่างตั้งแต่ 100 วัตต์ขึ้นไป

12. ความสูงของท่อระบายก๊าซของห้องสุขา จะต้องอยู่เหนือหลังคาห้องสุขา

13. อ่างล้างมือต้องเป็นตามแบบมาตรฐานที่ราชการกำหนด

14. ภาชนะรองรับขยะมูลฝอยมีตั้งแต่ 4 ใบขึ้นไปและต้องมีฝาเปิดปิดได้

15. ผู้ทำความสะอาดห้องสุขา และบริเวณที่จัดตลาดนัดชุมชนต้องมีตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป

16. ผู้รักษาความปลอดภัยและการจราจรในบริเวณที่จัดตลาดนัดชุมชน ต้องมีตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป

17. การตรวจร่างกายของผู้ขายอาหารปรุงสำเร็จและอาหารสด ต้องมีการตรวจร่างกายอย่างน้อยร้อยละ 50 ขึ้นไปของผู้ขายอาหารปรุงสำเร็จและอาหารสด

ตลาดนัดชุมชน หมายถึง ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร และดำเนินการเป็นการประจำหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือชั่วคราว หรือตามวันที่กำหนด และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3

การวางแผน หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการเตรียมการ หรือแนวทางปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ทำปัจจุบันกับสิ่งที่ทำใน

อนาคตโดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนให้ตลาดนัดชุมชนเป็นตลาดนัดนำซื้ออาหารปลอดภัย เพื่อให้การดำเนินงานของผู้ได้รับอนุญาตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามกฎหมาย ซึ่งสามารถวัดได้จากการกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้ การคัดสรรผู้จะขออนุญาต การออกใบอนุญาต การมีทะเบียนผู้ขายสินค้า การกำหนดที่ตั้งตลาด ความสูงของแผงขายสินค้า ความกว้างของทางเดินระหว่างแผงขายสินค้า การมีไฟฟ้าใช้ในบริเวณตลาดนัด การมีน้ำประปา หรือน้ำสะอาดใช้ ที่ตั้งของห้องสุขาพร้อมทั้งที่ถ่ายปัสสาวะชาย จำนวนห้องสุขาต่อจำนวนแผงขายสินค้า ความส่องสว่างภายในห้องสุขา ความสูงของท้องระบายอากาศ การกำหนดให้มีอ่างล้างมือ ภาชนะรองรับขยะมูลฝอยที่มีฝาปิด ผู้ทำความสะอาดห้องสุขา และบริเวณที่จัดตลาดนัด ผู้รักษาความปลอดภัยและการจราจรบริเวณรอบที่จัดตลาดนัด

การจัดองค์กร หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อได้มีการวางแผนการกำหนดงานเรียบร้อยแล้วเป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยประกอบไปด้วย การจัดหน่วยงานที่รับผิดชอบ

การจัดเจ้าหน้าที่ หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ มีการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่รับผิดชอบ

การควบคุม หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการกำหนดให้มีการปฏิบัติเพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ ของตลาดนัดชุมชน อันประกอบด้วย การตรวจสอบสารปนเปื้อนที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ การตรวจสอบสิ่งที่ผิดกฎหมาย หรือต้องห้ามตามกฎหมาย การกำหนดให้ผู้ที่จะขายอาหารปรุงสำเร็จ และอาหารสดต้องตรวจร่างกายเพื่อไม่ให้เป็นพาหนะนำโรคติดต่อ เช่น การเก็บขนขยะมูลฝอยจากบริเวณตลาดนัดชุมชนการให้ไปประกาศหรือสัญลักษณ์ แสดงว่าตลาดนัดชุมชนที่มีประสิทธิภาพ

การเก็บค่าเช่า หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บค่าเช่าจากผู้ขายสินค้าในตลาดนัดชุมชน

เนื้อที่จัดตลาด หมายถึง เนื้อที่ตามความเหมาะสมและให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายสินค้า ที่จอดรถานพาหนะ สุขาที่ปัสสาวะ และที่รวบรวมขยะมูลฝอย ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

ความสูงของแผงขายสินค้า หมายถึง ความสูงจากพื้นถึงส่วนที่วางสินค้าของแผงขายสินค้า ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

ความกว้างทางเดินระหว่างแผงขายสินค้า หมายถึง ทางเดินสำหรับมีไว้ให้ผู้มาซื้อสินค้าเดินระหว่างแผงขายสินค้า ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

การบริการด้านไฟฟ้า หมายถึง จำนวนเสาไฟฟ้าที่มีการติดตั้งปลั๊กไฟรวมไว้ให้ผู้ขาย

สินค้าใช้โดยต้องมีกระแสไฟฟ้าทุกต้นและมีระบบป้องกันไฟฟ้าลัดวงจรเมื่อเปิดเวลาทำการ ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

การบริการน้ำปะปาหรือน้ำสะอาด หมายถึง ถือกน้ำ หรือแท็งก์หรือภาชนะที่ใช้บรรจุน้ำ ตั้งแต่ 500 ลิตรขึ้นไปและต้องมีน้ำสะอาดเพื่อใช้ในขณะเปิดทำการ ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

ที่ตั้งของห้องส้วม หมายถึง ที่ตั้งของห้องส้วมต้องอยู่นอกบริเวณที่จัดตลาดนัดชุมชน ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

ที่ถ่ายปัสสาวะชาย หมายถึง ที่สำหรับมิไว้ให้เพศชายถ่ายปัสสาวะ ต้องตั้งอยู่ติดกับห้องส้วม และต้องอยู่นอกบริเวณที่จัดตลาดนัดชุมชน ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

จำนวนห้องส้วม หมายถึง ห้องที่มีไว้ถ่ายอุจจาระ หรือปัสสาวะ ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

พื้นที่ของห้องส้วม หมายถึง บริเวณห้องส้วมในแต่ละห้องมีขนาดเนื้อที่ภายใน ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

ความสูงของโถส้วม หมายถึง ความสูงจากพื้นที่ถึงโถส้วมส่วนที่สูงที่สุด ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

ความเข้มของแสงสว่างในห้องส้วม หมายถึง ความสว่างภายในห้องส้วมที่ให้แสงสว่างหลอดไฟฟ้าชนิดธรรมดา กำลังวัตต์ 100 วัตต์ขึ้นไปเป็น ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

ความสูงของท่อระบายก๊าซของห้องส้วม หมายถึง ท่อระบายก๊าซขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ไม่น้อยกว่า 2.50 เซนติเมตร สูงเหนือหลังคาส้วม หรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

อ่างล้างมือ หมายถึง อ่างล้างมือตามแบบมาตรฐานของทางราชการกำหนด ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

ภาชนะรองรับขยะมูลฝอยรวมที่มีฝาปิด หมายถึง ภาชนะที่มีไว้ใส่ขยะมูลฝอย รวมทั้งหมดที่เกิดจาก การจัดตลาดนัด และมีฝาปิดป้องกันสัตว์คุ้ยเขี่ยได้ ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

หน่วยงานที่รับผิดชอบ หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ ควบคุมดูแล ตรวจสอบ ตลาดนัดชุมชนในท้องที่ของตนเอง ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

จำนวนเจ้าหน้าที่ หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีจำนวนเจ้าหน้าที่ ที่รับผิดชอบ ควบคุมดูแล ตรวจสอบ ตลาดนัดชุมชนในท้องที่ของตนเอง ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

การอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ หมายถึง การอบรมหรือให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ ที่รับผิดชอบ ควบคุมดูแล ตรวจสอบ ตลาดนัดขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

กระบวนการคัดสรรผู้จะขอใบอนุญาตจัดตลาดนัด หมายถึง การกำหนดคุณสมบัติผู้ที่จะขออนุญาต ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

ผู้ทำความสะอาดห้องส้วมและบริเวณตลาด หมายถึง ผู้มีหน้าที่ทำความสะอาดห้องส้วม และผู้ที่เก็บขยะมูลฝอยบริเวณตลาดนัดชุมชน ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

ผู้รักษาความปลอดภัยและการจราจร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกด้านจราจรและทรัพย์สิน ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

การตรวจร่างกายของผู้ขายอาหารปรุงสำเร็จและอาหารสด หมายถึง ผู้ขายอาหารปรุงสำเร็จรูปและอาหารสดไม่เคยเป็นโรคติดต่อที่สังคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้ไทฟอยด์ โรคบิด ไข้สวกใส ไข้หัดเยอรมัน โรคทางทุม โรคเรื้อน โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ และโรคไวรัสตับอักเสบบี ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

ทะเบียนผู้ขายสินค้า หมายถึง รายชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ผู้ที่มาขายสินค้า ประจำตลาดนัดชุมชนแต่ละแห่ง ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

การออกใบอนุญาตให้ผู้จัดตลาดนัด หมายถึง ระดับความมากน้อยในการออกใบอนุญาตจัดตลาดนัดชุมชนจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ในเขตการปกครองของตนทั้งหมดในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

การตรวจหาสารปนเปื้อนที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หมายถึง ระดับความมากน้อยในการออกตรวจหาสารปนเปื้อนที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตปกครองของตนเองในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

การตรวจหาสิ่งที่ผิดกฎหมาย หรือต้องห้ามตามกฎหมาย หมายถึง เจ้าหน้าที่จากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสุ่มตรวจหาสิ่งที่ผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

การให้ใบประกาศตลาดที่มีประสิทธิภาพ หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้มอบ

ใบประกาศหรือตราสัญลักษณ์ที่แสดงว่าได้กระทำตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้ ในการควบคุมตลาดนัดแต่ละแห่งปฏิบัติ และแสดงไว้บริเวณตลาดนัดเพื่อให้ประชาชนได้ทราบ ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

การเก็บขนขยะมูลฝอย หมายถึง จำนวนครั้งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเจ้าหน้าที่เพื่อขนขยะมูลฝอย ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

ผลประโยชน์ หมายถึง การเก็บค่าเช่าแผงขายสินค้าที่เก็บจากผู้ขายสินค้า ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

การวัดตัวแปรปฏิบัติการ

1. ตัวแปรต้น เนื่องจากตัวแปรต้นซึ่งเป็นการวัดระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) ซึ่งเป็นการวัดในเชิงคุณภาพดังนั้นต้องแปรข้อมูลเป็นการวัดระดับช่วง (Interval Scale) เสียก่อนและมีจำนวนตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไปต้องเป็นตัวแปรหุ่นเสียก่อนที่มีค่าเป็น 1, 0 ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดในการวิเคราะห์แปลงข้อมูลแบบถดถอยพหุแบบขั้นตอน (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก)

1.1 การวางแผนงาน ประกอบด้วยคำถามย่อย 21 ข้อ ในแต่ละข้อจะมีคำถามว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการกระทำหรือไม่

ถ้าตอบว่า ทำ จะให้คะแนน 1 คะแนน

ถ้าตอบว่า ไม่ทำ จะให้คะแนน 0 คะแนน

โดยถ้าตอบทำทั้ง 21 ข้อ จะได้เต็ม 21 คะแนน ถ้าตอบทำบ้าง ไม่ทำบ้างจะได้คะแนนแตกต่างกันไปตามแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ แล้วทำคะแนนที่ได้ทั้งหมดของแต่ละแห่งว่าได้คะแนนเท่าไรเพื่อวัดระดับค่าตัวแปรต้นแต่ละตัวเรียงลำดับกันไป

1.2 การจัดองค์กร ได้แก่การกำหนดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ จะเป็นคำถาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการกระทำหรือไม่

ถ้าตอบว่า ทำ จะได้คะแนน 1 คะแนน

ถ้าตอบว่า ไม่ทำ จะได้คะแนน 0 คะแนน

ที่ตั้งตลาด หมายถึง ลานกว้าง หรือตามความเหมาะสม และต้องไม่มีน้ำขัง อยู่ห่างจากแหล่งที่ก่อให้เกิด มลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดขยะมูลฝอย ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย ซึ่งเป็นการวัดแบบช่วงมาตรา (Interval Scale)

โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะได้คะแนนเต็มเพียง 1 คะแนนหากตอบว่า ทำ ถ้าไม่ทำจะได้ 0 คะแนน

1.3 การจัดเจ้าหน้าที่ ประกอบด้วย การกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ การอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่รับผิดชอบ จะเป็นคำถามว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการกระทำหรือไม่ ซึ่งคะแนนเต็ม 2 คะแนน

ถ้าตอบว่า ทำ จะได้คะแนน 1 คะแนน

ถ้าตอบว่า ไม่ทำ จะได้คะแนน 0 คะแนน

โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะได้มากน้อยแตกต่างกันไปตามระดับคะแนน

1.4 การควบคุม ประกอบด้วย การตรวจหาสารปนเปื้อนที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ การตรวจหาสิ่งที่ผิดกฎหมาย หรือต้องห้ามตามกฎหมาย การกำหนดให้ผู้ที่จะขายอาหารปรุงสำเร็จ และอาหารสดต้องตรวจร่างกายเพื่อไม่ให้เป็นพาหนะนำโรคติดต่อทางด้านอาหาร การเก็บขนขยะมูลฝอย การให้ใบประกาศหรือสัญลักษณ์แสดงว่าเป็นตลาดนัดที่มีประสิทธิผล จะเป็นคำถามว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการทำหรือไม่ ซึ่งคะแนนเต็ม 5 คะแนน

ถ้าตอบว่า ทำ จะได้คะแนน 1 คะแนน

ถ้าตอบว่า ไม่ทำ จะได้คะแนน 0 คะแนน

โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะได้มากน้อยแตกต่างกันไปตามค่าระดับคะแนน

1.5 การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งเป็นผู้เก็บค่าเช่าจะเป็นคำถาม โดยมีคะแนนเต็ม 1 คะแนน

ถ้าตอบว่า ทำ จะได้คะแนน 1 คะแนน

ถ้าตอบว่า ไม่ทำ จะได้คะแนน 0 คะแนน

โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะได้คะแนนแตกต่างกันไป

2. การวัดตัวแปรตาม

ประสิทธิผลของการจัดการตลาดนัดชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (กฎกระทรวงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2542) และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

โดยวัดได้จากคำถาม 17 ข้อ (แสดงไว้ในแบบสอบถาม) โดยมีการให้คะแนนดังนี้

คำตอบตัวเลือกข้อ 1 จะได้คะแนน 5 คะแนน

คำตอบตัวเลือกข้อ 2 จะได้คะแนน 4 คะแนน

คำตอบตัวเลือกข้อ 3 จะได้คะแนน 3 คะแนน

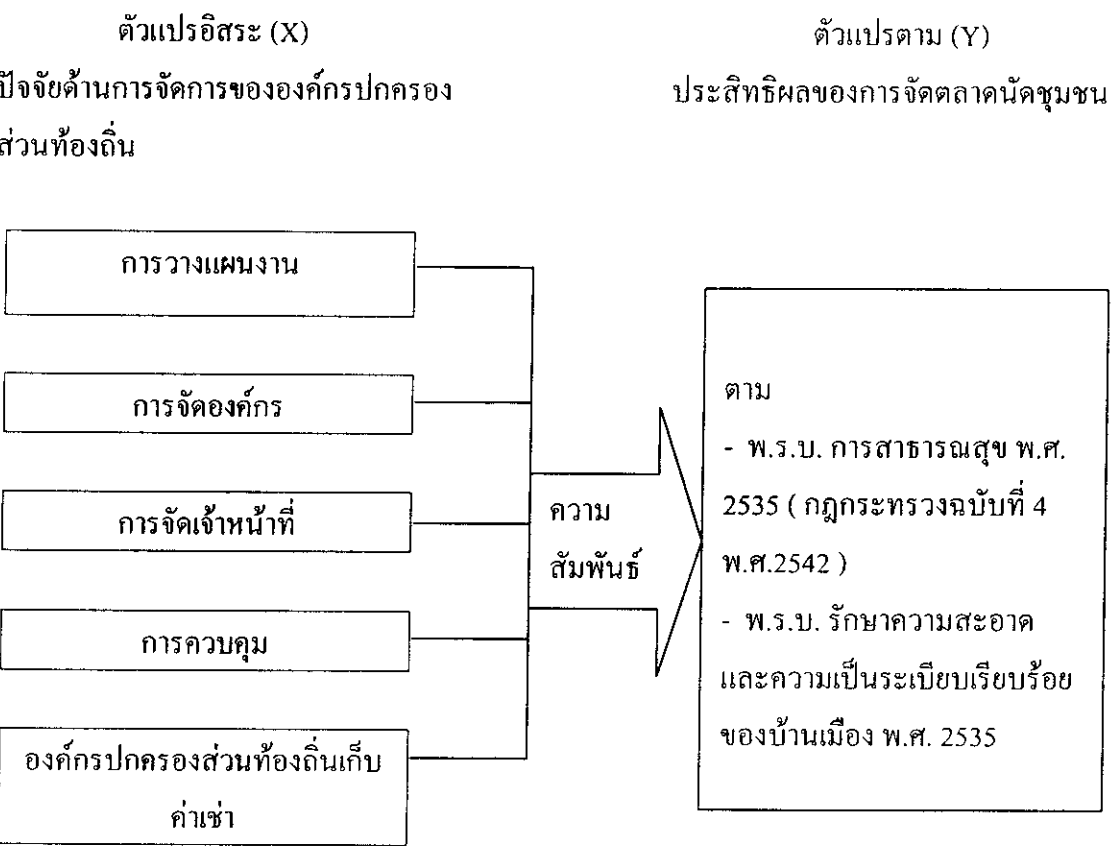
คำตอบตัวเลือกข้อ 4 จะได้คะแนน 2 คะแนน

คำตอบตัวเลือกข้อ 5 จะได้คะแนน 1 คะแนน
แล้วนำคะแนนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งได้มาวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพของการจัดตลาดนัดชุมชน โดยแบ่งเป็น มาก ปานกลาง น้อย โดยมีการให้คะแนนดังนี้

มาก	ได้คะแนนตั้งแต่	57-85	คะแนน
ปานกลาง	ได้คะแนนตั้งแต่	29-56	คะแนน
น้อย	ได้คะแนนตั้งแต่	1-28	คะแนน

ซึ่งจะได้คะแนนแต่ละแห่งแตกต่างกันไป

กรอบความคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบความคิดการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาดังนี้

ตัวแปรอิสระ (X) คือ การจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

1. ปัจจัยด้านการวางแผนงาน

- 1.1 กระบวนการคิดสรรผู้จะขอใบอนุญาตจัดตลาดนัด (X_1)
- 1.2 การออกใบอนุญาตให้ผู้จัดตลาดนัด (X_2)
- 1.3 การให้มีทะเบียนผู้ขายสินค้าในตลาดนัด (X_3)
- 1.4 การกำหนดที่ตั้งตลาดนัดในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (X_4)
- 1.5 การกำหนดเนื้อที่ตลาดนัดในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (X_5)
- 1.6 การกำหนดความสูงของแผงขายสินค้าในตลาดนัด (X_6)
- 1.7 การกำหนดความกว้างทางเดินระหว่างแผงขายสินค้าในตลาดนัด (X_7)
- 1.8 การกำหนดให้มีไฟฟ้าใช้ในบริเวณตลาดนัด (X_8)
- 1.9 การกำหนดให้มีน้ำปะปาหรือน้ำสะอาดใช้ในบริเวณตลาดนัด (X_9)
- 1.10 การกำหนดที่ตั้งของห้องส้วม (X_{10})
- 1.11 การกำหนดให้มีที่ถ่ายปัสสาวะ (X_{11})
- 1.12 การกำหนดจำนวนห้องส้วม (X_{12})
- 1.13 การกำหนดจำนวนห้องส้วมต่อจำนวนแผงขายสินค้า (X_{13})
- 1.14 การกำหนดพื้นที่ของห้องส้วม (X_{14})
- 1.15 การกำหนดความสูงของโถส้วม (X_{15})
- 1.16 การกำหนดความเข้มของแสงสว่างในห้องส้วม (X_{16})
- 1.17 การกำหนดความสูงท่อระบายก๊าซของห้องส้วม (X_{17})
- 1.18 การกำหนดให้มีอ่างล้างมือ (X_{18})
- 1.19 การกำหนดให้มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยรวมที่มีฝาปิด (X_{19})
- 1.20 การกำหนดให้มีผู้ทำความสะอาดห้องส้วมและบริเวณตลาดนัด (X_{20})
- 1.21 การกำหนดให้มีผู้รักษาความปลอดภัยและการจราจรบริเวณ

ตลาดนัด (X_{21})

2. ปัจจัยด้านการจัดองค์กร

- 2.1 การกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ (X_{22})

3. ปัจจัยด้านการจัดเจ้าหน้าที่

- 3.1 การกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ (X_{23})

- 3.2 การอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ (X_{24})
4. ปัจจัยด้านการควบคุม
 - 4.1 การตรวจหาสารปนเปื้อนที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (X_{25})
 - 4.2 การตรวจหาสิ่งที่มีพิษภัยหรือต้องห้ามตามกฎหมาย (X_{26})
 - 4.3 การกำหนดให้ผู้ที่จะขายอาหารปรุงสำเร็จและอาหารสดต้องตรวจร่างกาย เพื่อไม่ให้เป็นพาหนะนำโรคติดต่อเช่น วัณโรค ไวรัสตับอักเสบบี (X_{27})
 - 4.4 การเก็บขนขยะมูลฝอยจากบริเวณตลาดนัดชุมชน (X_{28})
 - 4.5 การให้ใบประกาศหรือสัญลักษณ์แสดงตลาดนัดที่มีประสิทธิผล (X_{29})
5. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บค่าเช่าขายสินค้าในตลาดนัดชุมชนจากพ่อค้าแม่ค้า (X_{30})

ตัวแปรตาม คือ มีประสิทธิผลโดยวัดได้จากคำถาม 17 ข้อ (แสดงไว้ในแบบสอบถาม) ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (กฎกระทรวงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2542) และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 (Y)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผลจากการวิจัย จะเป็นข้อมูลในการบริหารจัดการตลาดนัดชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีมาตรฐานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535
2. เพื่อให้เข้าใจบทบาทและอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการควบคุมดูแลตลาดนัดชุมชนให้มีมาตรฐานเดียวกัน
3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และสุขลักษณะของชุมชน เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนรองรับ และแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการจัดตั้งตลาดนัดชุมชน
4. อาจนำผลที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในท้องถิ่นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี โดยหัวหน้างานเกี่ยวกับการสาธารณสุข ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลตลาดนัดชุมชน เป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถาม (ยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด)

ด้านเนื้อหา ในการวิจัยนี้ได้กำหนดขอบเขตของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการตลาดนัดชุมชนให้มีประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชลบุรี ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (กฎกระทรวงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2542) และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 เฉพาะปัจจัยเหล่านี้ คือปัจจัยการวางแผนงาน ปัจจัยการจัดองค์กร ปัจจัยการจัดเจ้าหน้าที่ ปัจจัยการควบคุม ปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ผลประโยชน์

ระยะเวลา เก็บข้อมูลเฉพาะเดือน มกราคม พ.ศ.2547 ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 เท่านั้น